

PAÇINKO

BİLYELERİ

ELISA SHUA DUSAPIN

ÇEVİRİ: ŞİRİN ETİK

ROMAN

ELISA SHUA DUSAPIN

PAÇINKO
BİLYELERİ

Can aędaş

Paçinko Bilyeleri, Elisa Shua Dusapin
Fransızca aslından çeviren: Şirin Etik
Les Billes du Pachinko

İlk (bu çeviride kaynak alınan) baskı: Editions Zoé, 2018

© 2018, Editions Zoé

© 2024, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Bu eserin yayım hakları Astier-Pécher Literary & Film Agency ve AnatoliaLit
Telif ve Tercümanlık Hiz. Ltd. Şti. aracılığıyla alınmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının
yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: Ekim 2024, İstanbul

Bu kitabın 1. baskısı 5000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Didem Bayındır

Editör: Gökçe Yavaş

Düzeltili: Mert Tokur

Mizanpaj: Atahan Sıralar

Sanat yönetmeni ve kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Baskı ve cilt: Melisa Matbaacılık Yayıncılık San ve Dış Tic. Ltd.
Maltepe Mah. Davutpaşa Çiftelhavuzlar Sk. No:16 Acar San. Sit.
Zeytinburnu, İstanbul
Sertifika No: 45099

ISBN 978-975-07-6445-5

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza Giz, No: 9/25 Sarıyer/İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

ELISA SHUA DUSAPIN

PAÇINKO
BİLYELERİ

ROMAN

Fransızca aslından çeviren

Şirin Etik

♥can

Elisa Shua Dusapin'in Can Yayınları'ndaki diğeri kitabı:

Sokço'da Kış, 2023

ELISA SHUA DUSAPIN, 1992 yılında, Fransız bir baba ve Güney Koreli bir annenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Paris, Seul ve Porrentruy arasında büyüdü. 2016'da ilk kitabı *Sokço'da Kış'ı*, 2018'de *Paçhinko Bilyeleri'ni* ve 2020'de *Vladivostok Circus'u* (Vladivostok Sirki) yayımladı. Eserleri birçok dile çevrildi ve çevrilmeye devam ediyor. 2021'de Ulusal Kitap Ödülü kazanan *Sokço'da Kış*, yönetmen Koya Kamura tarafından da filme uyarlandı.

ŞİRİN ETİK, İzmir'de doğdu. Lisans eğitimini Fransız ve İngiliz Dili ve Edebiyatı alanında Hacettepe Üniversitesi'nde tamamladı. Sorbonne-Paris IV Üniversitesi'ndeki yüksek lisans süresince çeviri sorunları ve dilbilim üzerine çalıştı. İstanbul'da yaşıyor, kitap editörlüğü ve çeviri yapmaya devam ediyor.

*Halmoni'm ve halaboji'm*¹

Romain'e

1. (Korece) Büyükanne ve büyükbaba. (Ç.N.)

“Paçinko kolektif ve yalnız bir oyun. Makineler uzun sıralar halinde dizili, her oyuncu kendi makinesinin başında, komşusuyla göz göze gelmeden, dirsekleri birbirine değmeden oyununu oynuyor.”¹

Roland Barthes, *Göstergeler İmparatorluğu*

Trenden iniyorum, Şinagava İstasyonu'na giden geçide dalıyorum. Balık pulu bezemeli duvarlarda, dijital ekranlarda dış macunu reklamı, pırıl pırıl dişleriyle gülümseyen bir kadın. Aceleyle koşuşturan bir insan seli. Dışarıda, işçiler bir şantiye alanındaki molozları kaldırıyor. Bir platform, kiraz ağaçlarıyla dolu bir parka, içinde beyaz yakalıların sarsak hareketlerle sigaralarını içip atların tuz için yaladıkları taşları anımsatan kayaların üzerinde izmaritlerini ezdiği, çitlerle çevrili bir parka bakıyor.

Bayan Ogava'nın talimatlarını izliyorum. Konut kompleksine, 4488 numaralı binaya giden yürüyüş yoluna gireceğim, diyafondan geldiğimi bildireceğim ve asansör beni en üst kata çıkaracak.

Kapı daireye açılıyor.

Bayan Ogava sıcağa rağmen özel dikim bir ceket, havlu kumaş pantolon ve ayakkabı giymiş. Düşündüğümden daha yaşlı görünüyor. Zayıf bedeni onu daha yaşlı gösteriyor olmalı. Kızı Mieko'yu markete kadar göndermiş. Onu beklerken bana etrafı gezdirmek istiyor.

Bir dizi odayı mükemmel bir simetriyle birbirine bağlayan uzun bir koridor. Banyoyla başlıyoruz. Ten rengi plastik malzemededen, küçücük. Öyle ki zar zor ayakta durabiliyorum. Karşısındaki yatak odası da daracık, göm-

me bir gardırop ve kahverengi halı var. Yatağın üzerinde iki örtü duruyor, biri güzelce ütülenmiş, diğeri buruşuk, etekler ve tişörtler etrafa saçılmış. Havada bayat bir tütün kokusu asılı.

Bayan Ogava, “Burası ekiden otelmiş,” diyor özür dileyerek. “Sigara içilen kattayız. Otel iflas edince buraya taşındık. Kocam yüksek hızlı tren mühendisidir. Şinkansen trenleri için Şinagava İstasyonu’nun büyütülmesinde çalıştı. Bölge geliyor. Bina tekrar otel olacak, çalışmaların ay sonunda başlaması öngörülüyor, şu an burada sadece biz yaşıyoruz.”

Eşikten beni izliyor, eli kapının kolunda. Biraz arkamı dönüyorum, çıplak bir ampulün ışığında benimle paylaştığı, bu dar odanın mahremiyetinde kendimi rahatsız hissediyorum. Hiç pencere yok.

Koridorun sonunda açık mutfak ve salon var. Gazlı ocak, kitaplıkla birlikte alanın çoğunu kaplıyor. Geniş pencerenin ardındaki kirli hava tabakası ayaklarımızın dibindeki metropolü bulanıklaştırıyor.

Bayan Ogava beni girişe geri götürüyor.

“Mieko’nun odası alt katta,” diyor, portmantoyla yarı gizlenmiş bir kapıyı açıp beton bir merdivene yönelirken.

“Dikkat edin, ışığı ancak aşağıya inince açabiliyoruz.”

Sesi bir mağaradaymışız gibi, hafifçe yükseliyor. Ayağımın altında kauçuk bir zemin hissedene kadar el yordamıyla onu takip ediyorum. Ortam şimdi daha da nemli. Neon ışıklar yanıp sönerken bel hizasında, cam korkuluklu bir yürüyüş yoluyla çevrili platformu ortaya çıkarıyor. Aşağıda bir çukur. Çukurun zemini bir drenaj deliğine doğru hafifçe eğimli, bir köşede de tek kişilik bir yatak.

Bayan Ogava ellerini korkuluğun üzerine koyuyor.

“Yüzme havuzu. Otel hizmet verirken bile kullanılmamış. Küflenmiş. Boşalttırdığımızdan beri tertemiz. Mieko şimdilik burada uyuyor.”

Daha iyi görebilmek için korkuluğun üzerinden eğiliyorum. Yatağın etrafında bir çalışma masası, bir çekmeceli dolap, bir yoga matı ve çemberi var, görüntüleri havuzun iki yanındaki aynalarda çoğaldıkça çoğalıyor. Havuza inen basamakların dibine plastik bloklar dizilmiş. Aşağıya doğru inen ve boşluk bırakmadan düzenlemeniz gereken geometrik şekillerin yer aldığı şu atari oyununu, Tetris'i düşünmeden edemiyorum.

“Yoga sever misiniz?” diye soruyor Bayan Ogava.

Bilmediğimi, hiç denemediğimi söylüyorum. Yavaşça başını sallıyor.

Yukarı çıkıyoruz. Mutfakta küçük bir kız bizi bekliyor. Küt saçlı, sarı bir şort ve tişört giymiş. Terlemiş, beni selamlamak için eğildiğinde saçları alınaya yapışık kalıyor.

“Somon aldım,” diyor annesine, bir paket hazır lazanyayı göstererek.

Saat daha sabahın onu ama Mieko masayı hazırlarken annesi istirdiyeleri açıyor ve lazanyayı mikrodalgaya koyuyor. Sonra çıkarıyor, dumanı tütüyor, Mieko'yla bana büyük porsiyon, kendisine daha küçük bir porsiyon servis ediyor.

Ceketini çıkarmış. Tişörtü kaburgalarına ve dimdik meme uçlarına yapışmış. Omzundan bileğine doğru bir damar kabarmış. Onunla ilgili her şey kuru, diye düşünüyorum kendi kendime. Yemek çubuklarından kayan, pembe beşamel sosa batırarak yakaladığı lazanya şeritleri hariç. Zaman zaman dişlerimin arasında daha sert bir parça hissediyorum, somon olmalı. Mieko bitirmiş bile. Sandalyesinin arkasına yaslanmış, ağzını bir balık gibi açıp kapatıyor.

Bayan Ogava peçetesiyle dudaklarını silip peçeteyi tekrar katlıyor.

“Arada bir onu dışarı çıkarabilirsiniz...”

"Shiny'ye varıyorum. Büyükbabam ışıklı tellerin, neonların ve spotların fişini çekmiş. Ön cepheyi ilk kez karanlık görüyorum. Sokağın bu köşesinde sadece iki lamba var, taksî durağının iki yanında. Bu kadar az olduğunu daha önce fark etmemiştim. Paçinko her şeyi aydınlatıyordu. Gecenin tüm böceklerini kendine çekiyordu."

Anne ve babasıyla İsviçre'de yaşayan yirmilerinin sonundaki Claire, yaz tatili için Tokyo'daki büyükanne ve büyükbabasını ziyarete gider. Niyeti, elli yıl önce içsavaş yüzünden memleketlerinden ayrılmak zorunda kalan, o zamandan beri de Kore'ye bir daha ayak basmayıp Tokyo'da bir paçinko salonu işleten büyükanne ve büyükbabasının ölmeden önce yurtlarını yeniden görmelerini sağlamaktır. Ancak elli yıllık sürgünün ardından "dönüş" fikri bu yaşlı insanlar için hiç kolay değildir. Onları nasıl ikna edeceğini bilemeyen genç kadın bu sessiz hüzünden kaçınmak, duyduğu yabancılik hissini hafifletmek için kendine bir uğraş bulur ve ileride bir tür kardeşlik ilişkisi geliştireceği küçük bir Japon kıza Fransızca dersleri vermeye başlar.

Paçinko Bilyeleri, keskin ve yalın diliyle okuru sakin bir şiddetin hüküm sürdüğü samimi bir atmosfere çekerken, aile ilişkilerinin doğasındaki dengesizliği, yalnızlığı, yanlış anlaşımaları ve sevgiyi ustalıkla aktarıyor.

"Zarafet ve melankoli yüklü, titizlikle damıtılmış bir duygular kitabı."

Le Monde

#fransızedebiyatı #kore #japonya #kimlik #kültür #aile #yabancılaşma

can

canayinlari.com | f | i | X canayinlari

roman

ISBN 978-975-07-6445-5

9 789750 764455